

Заварѣтъ всичкы, че врата-та
 Дияконѣ-тъ съ топорѣ съче,
 И потѣ горещѣ по брадж-тѣ
 И по снагѣ-тѣ му тече.

И влизѣтъ тий въвъ одаж-тѣ;
 Владыка-та прѣдѣ тѣхѣ стои,
 Очи навелѣ кѣмѣ-то земѣ-тѣ,
 Червентѣ да самы-тѣ уши.

Ага-та дума: „Да прощавашѣ,
 Владыко, и благослови,
 И моля та да заповѣдашѣ
 Въвъ тѣ-съ желѣзны букаи.

Ако ти черкова дотегнаѣ
 И на голѣмѣ честь да си,
 Не заповѣдвашѣ ли въ тѣмѣ
 Тѣмницѣ и да си самѣ-си?“

Отѣ дѣ не чулѣ митрополитѣ-тѣ,
 Срѣбро и злато не щади;
 Минзиль проводи да испита,
 Да го отѣ тамѣ освободи.

Въвъ града Търново са збирѣтъ
 Владыка и митрополитѣ,
 Постѣпѣкъ-тѣ тий да издирѣтъ,
 И какѣ да бѣде той закрытъ.